

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ב מהלכות
יבום הלכה ג סתם
עשן כל טושי"ע אה"ע פ"י
קפו טע"ו ז

ב ב מ"י פ"ו מהלכות
איסורי ביאה הלכה א
ופי"ח הלכה ו סתם לחזין
קפי טושי"ע שם סתם ז
טע"ו ו סתם ב סעף א ז
ג ב מ"י פ"א מהלכות
איסורי ביאה הל' ט ז

גב:

הבא ע"י יבמתו בין בשוגג בין במדיה. איננו למד דמזיד ורצון
מדי גזווי ידבר לרצון היינו דמזיון למזלו אע"פ דפשיטא
הוא קמני ויהי דאורייתא אבל דומא אצל כ"ב ד"ק ודף טו:
(ט"ט) נ"ב אלס מועד לעולם קשה מה בין מזיד לרצון וי"מ דה"ק בין
שיזא חזמו שוגג ומזיד כלומר שאלס
לעשות כן (בין לרצון)

הוא אנוס והיא לא אנוסה. תימה
דכזה ליה למינקט שניהם

מאוסים להיו רצוחא טפי וי"י דלגב
דנקט כרישא הוא שגב והיא מודה
בנקטת נמי הכא הוא אטום והיא לא
אטומה א"ל: קאמר והיא לא אטומה
אלא בראון אלא היא לא אטומה אבל
מוודה או שגובת דהשתא תרייהו
אלא מיכווני לשם מזה: ור"א ח"א
בין ה"א ב"א. פ"י בקונטרס נ"ה
ה"א ב"א לגמרי ציהא וצבא שניה
פירש ולא חילק בין ציהא לגמרי
בדרכה לשלא בדרכה ואין גראה לר"י
דכיון דמנא סבר אחד המערה ואחד
הגומר למה ליה מו למתיא ולא חילק
בין הדרכה לגמרי ציהא ועוד בדגמ'
ה"א וקאמן ע"י: פ"י מפרש מתיא הוא אשלא
בדרכה בחיצי לאוין מכלל דלא חילק
דרישא ח"י"י בשלא בדרכה וגראה
לר"י שהסופרים טעו וכחבו איפסא
ומיהו ה"אין צבא שניה אפשר לפרשו
כמו הראשון בין דרכה לשלא בדרכה
ולפרשו בין קאמן:

שאנאסוהו עוברי כוכבים ובא
עליה. אין לפרש

ששמואל ויהוה אלהיו ששמואל עליו להרגו
ואם לא יבא עליה דל"כ מאי פריך
מרבנא דאמר זין קישוי אלא לדעת
מדעת דאין זה אונס ששמואל עשה
במדעת פירוש דווקאן אונס בעליו בקישוי
ובדוקאן כגון שחיימין עליו לבעול
בקישוי ועוד הדיילת דרבא זי אשכח
בשבעל במחיימין עליו להרגו אם לא
ישיבעל הערוה ממנו עמו כשפרס
אלא כל דבר ששמואל עשה ממנו אפילו
ע"י אונס פחד מיתה לדעת חשיב
והאי ששמואל עובדי כוכבים וכן
עליה דקאמר היינו שחייבאיהו עליה
בדיקבוקין בינמחו לה שכן עליה
ממנו כמח מקפסוי בינמחו לה עליה
דבסמון והשחא פריך שפיר דאין
אונס דקישוי לא הוי אלא לדעת
והא"ר דיש דקדק מכאן דאין יבמה
נגזית אלא בנא עליה בקישוי ודלא
ממקום שדיקבוקו בלא קישוי ויחנה
למחמר דלחי הך סוגיא כמ"ד שמשמש
ממת בעריות פסור וילפין קמה
בעריות דלחי נקנית אפילו בקישוי
ועוד א"ר דאחיה שפיר אלהי מלאן
דאמר משמש מת בעריות חיבי ולענין
יבוס צעין ביאה דרך הקמת שם:
אין אונס בעריות שחיי קישוי איא
דעת. אין לפרש במחיימין
עליו להרגו אם לא יבא בעצמו על
הערוה דלא כן אפילו כי קישוי שלא

לדעת תיפוק ליה דאגילוי עריות יהר
בן סורר (סנהדרין דף עד. וסס) אלף איי
איתו על הערוה וז"ל לו להשטט אס
לדיש לו למסור עזמו ליהרג אס ייז
יתמקשה דאין קישוי אלף לדעת א) וז
יש קישוי שלא לדעת או שהיה כבר
בקהל עולם כדאמר בבן סורר

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

חלקן ועשה מאמר. איבס אחד ויבמה אחת קאי דאוקמיא דלריך נמתימה:
כבשלמא חלקן ועשה מאמר אינערריך. נמתימי דאינו כלום: סד"א.
ל' עקיבא: ליגזור מאמר דבשר חליטה. דלניעי גט אטו מאמר
דמקמי חליטה קמיל דלא גזרינן: אלא חלקן ונתנן גט. ביבס אחד

ויבנה אחת למה לי כיו' למחיל ליה
 האי גט אי למיטרק הא אימטרק
 היא וקרוטומיה עליו: **ועשמיך בעל**
ועשה מאמר. ויבנה אחת
 למה לי בשלמא בעל ונתן גט אימטרק
 למחני איין אחר ביאה כלום דנפקא
 בהאי גיטא ולא בעיז חליה דביאה
 סימיהא אפקתה ליה: **ועד' לגור**
גט דבער ביאה. דלזא חסינא ליה
 בגט בלא חליה אטו גט דמקמי
 ביאה דלא לימרו גט כני בימה
 במקום חליה: **אלא בעל ועשה מאמר.**
 למחיל קעני חמיו' בלא אשמו האי:
אלא אידי דסנא חזק ועשה מאמר.

דלעטערדיק ליה דעלמערן תנא נמי כ'י:
ועלם מחלוקת בדבר תנא קמא.
דממתיין דלמער תלמיד פסולה אין
אמריה כלום אלץ ביאה פסולה אין
אמריה כלום: ורבי נחמיה. דלמער
חתם וו וואסם וו אין אמריה כלום:
ועלם יוסי בר חנן. דלמער חתם וו
ואתם וו אין אמריה כלום דעלעט
ויבסקו דערפרישנא ליה דממתיין
ביאה דלעטע למיגור דעלמערן ברש
פירקין (על כ' י) אי ביאה אחר הגט
הוא גזירה ביאה אחר הגט משום
ביאה אחר תלמיד דלג לתי למיעבל
אחר תלמיד וואי ביאה אחר מאמר
כו' תלמיד ליבא למיגור דעלמער
ברש פירקין (סא):

הדרין עלך רבן גמליאל

הבא *על יבמתו בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון אפי' הוא שוגג והיא מזידה הוא מזיד והיא שוגגת הוא אנוס והיא לא אנוסה היא אנוסה והוא לא אנוס אחד המערה ואחד הגומר קנה ולא חילק בין ביאה לביאה י^בוכן הבא על אחת מכל העריות שבתורה אי פסולות כגון אלמנה להכ^ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולתתן לפסלה ולא חילק בין ביאה לב^דביאה: **גמ'** מאי אפי' לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא הוא שוגג והיא קמכוונה למצוה אי נמי הוא מזיד והיא קמכוונה למצוה אלא אפי' הוא שוגג והיא מזידה ⁽⁶⁾ דתרווייהו לא קמכווני לשם מצוה אפילו הכי קנה תני ר' חייא אפי' ¹³שניהם שוגגים שניהם מזידים שניהם אנוסים דמתניתין הוי דמי אילימא כשאנסוהו עובדי כוכבים יבא עליה והאמר דבא אין אונס לערוה לפי שאין קישוי אלא לדעת אלא כישן והאמר רב יהודה יישן

ואל יעבור כדאמר בצרף
כשעובדי כוכבים מדביקים
ע"י סיהרה וקאמר רבא
שאי אפשר לו אם לא
לעשה מעשה אבל אם

קניסה או שידוע שלא יתקשה אין חייב למסור עצמו כ

מסורת הש"ס

(א) אַרצות צו זיין.
(ב) אַרצות צו זיין.
(ג) אַרצות צו זיין.
(ד) אַרצות צו זיין.
(ה) אַרצות צו זיין.
(ו) אַרצות צו זיין.
(ז) אַרצות צו זיין.
(ח) אַרצות צו זיין.
(ט) אַרצות צו זיין.
(י) אַרצות צו זיין.

הגהות הב"ח

(א) נב' אפילו הוא שונג
והיא מודה הוא מזיד
והיא שונגת דמרוויחו
לא: (ב) ישי' ד"ה פסלה.
מיפסלה בהך ביאה
מפרומה:

תוספות ישנים

(א) וא"ת ויבאם ליה קישוי הלא אמרי' משמש מה בערוה חייב וי"ל דס"ל פטור. ח"י ו' או אפי' למיד' חייב היינו תש"ס שהיה לו לפרוש בהנאה מועטת ויפד' שהנדיקו מרובה אבל הכא שהדיקו עיניו וכוונתו כבר לא מתחייב עד שיקרא שר' נאמן הוא ולא יכול לפרוש.

הוא) ללא תנאי. אולם, כפי שראינו, ישנן שתי דרכים להשיג את התוצאה הנכונה. דרך אחת היא להשתמש בשיטת ההצטרפות, ודרך שנייה היא להשתמש בשיטת ההפרדה. שיטת ההצטרפות היא שיטת חישובים פשוטה, אך שיטת ההפרדה היא שיטת חישובים מורכבת. שיטת ההפרדה היא שיטת חישובים מורכבת, אך שיטת ההצטרפות היא שיטת חישובים פשוטה.

הבא על יצמתו שונג. כסבור
שהיא אשתו או אשה אחרת:

מוזר. לשם זנות ולא לשם מראה:
אפי'. מפרש בגמרא: המערה. שלא
גמר ביאתו: קנה. וזה בגמלה
ויוצאה בגט אם לא להוציא: בין
ביאה: א] בין ביאה כדרכה
בגמלה כדרכה ובין הערה לגמ
ביאה: וכן הבא על אחת מכל
הערים. באחת מכל הביאות
האלו: או פסולות. לכהונה כגון
לכהונה כו': פסלה. לכהונה
ששים וזה א] וגרשה מופסלה
ממתומה דבי נשא אם היא
בית כהן דשים חלה. ודוקא
בעיות או פסולות אכל ביאה וזות
פסויה לא משיה לה וזה ולא פסלה
מן הכהונה דלא אשכחנה מנה דפסל
אלא רבי אלעזר דלמר פניו היא
לא הפטיר שאל לשם אישות וזה
וזה לקמן בפירקין: ממורת ופסיה.
אלא אפסויה לכהונה קאי דהא פסויה
קיימא ולענין תרומה דבי נשא גמי
ליקמא למחר ועוד ביאה כשר ממי
מגרעה לה אלא לענין הערה
ישראל דהערה כגמר ביאה:
נג. כסבור אשה אחרת היא:
מכוות: דתרווייכו שלא מיכווני
לא בינן. שתקשה כהא רשאי ין:
ישן
שהוא אינו עושה שום מעשה והיי
דערה המאורסה יליפני ההם
מראה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones